

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.789/2015/8.

A tanács tagjai: . Kozma György a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt
előadó bíró,
. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Bencze Bálint ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője:

A per tárgya: mikroállalkozások támogatása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Szombathelyi Közigazgatási
és Munkaügyi Bíróság a 10.K.27.143/2014/23. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Szombathelyi Közigazgatási
és Munkaügyi Bíróság a 10.K.27.143/2014/23. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
10.K.27.143/2014/23. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az
alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak -
külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati
eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesi gazdálkodó szervezet 2009. december 18-án támogatás iránti kérelmet nyújtott be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal elsőfokú hatóságához az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mikrovállalkozások létrehozására és fejlesztésére nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 136/2008.(X.18.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVM rendelet) alapján.
- [2] A támogatási kérelem kapacitás- és funkcióbővítés céljából Gencsapátiban megvalósítandó tervezés, gépgyártás, alkatrészgyártás, elektronikai automatizált berendezések előállítására szolgáló csarnoképület megvalósítására vonatkozott. A támogatási kérelem létesítményre vonatkozó információkat tartalmazó pontja 200 m² alapterületű, 10 fő munkavégzését lehetővé tevő, részben akadálymentes épületre vonatkozott. A kérelem részét képezte az üzleti terv is.
- [3] Az elsőfokú hatóság - visszavont határozatot követően meghozott - határozatával a felperes mikrovállalkozások létrehozása és fejlesztése jogcímre vonatkozó támogatás iránti kérelmének helyt adott. A felperes kérelmére utóbb az építési engedély módosult iroda- és raktárépület építési munkáinak elvégzésére.
- [4] A felperes 2011. december 22-én benyújtotta első kifizetési kérelmét. Az elsőfokú hatóság a felperest adategyeztetésre hívta fel, a felperes ennek során úgy nyilatkozott, hogy a Gencsapátiban a .../1. helyrajzi számonépített csarnok a módosított építési engedély szerint raktárként kerül átvételre, de a későbbiekben a szociális helyiségek kialakítása után a pályázatban leírtak szerint kerül használatbavételre és a pályázatban leírt tevékenységet folytatják majd az épületben.
- [5] Az elsőfokú hatóság 2012. február 20. napján kelt döntésével 3.023.278 Ft támogatási összeg vonatkozásában adott helyt a felperes első kifizetési kérelmének.
- [6] A felperes 2012. május 24-én újabb, utolsóként megjelölt kifizetési kérelmet nyújtott be. A hatóság helyszíni szemlét folytatott le, amelynek eredményeként az elsőfokú hatóság 2012. december 10-én meghozta a 2083571745 vonalkód alatti határozatát, melyben a felperes első kifizetési kérelemnek helyt adó határozatát

viSSzavonta. Megállapítást nyert, hogy az épület a beruházás befejeződését, az áruekszámolás benyújtását követően még mindig nem csarnokként funkcionál, így nem a támogatási határozatban jóváhagyott célnak megfelelően használja azt a felperes.

- [7] Az elsőfokú hatóság 2012. december 10. napján kelt határozataival a felperes első és utolsó kifizetési kérelmeit elutasította.
- [8] A felperes az elsőfokú hatóság 2083571745 vonalkódú, az első kifizetési kérelmet visszavonó határozat ellen fellebbezéssel élt. Ebben - többek között - kifejtette, hogy a támogatási kérelem szerint a beruházás célja csarnok építése volt, melynek egy része raktárként funkcionált. Állítása szerint az épületben kisebb volumenű szerelési tevékenység a fellebbezés beadásakor is folyik, az épület a támogatási kérelemben foglaltaknak megfelel.
- [9] A másodfokon eljáró alperes a 2014. március 10. napján kelt 2115153859 vonalkódú határozatával a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot helybenhagyta. A másodfokú hatóság hivatkozott a 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 46. § (2) bekezdésére, amely alapján az üzemeltetési kötelezettség az utolsó kifizetési kérelem benyújtásával kezdődik. Ennek megfelelően a felperesnek 2012. május 24. napjától eleget kellett volna tennie a támogatási kérelmében vállalt pályázati célnak. A felperes a támogatási kérelemben jelölt csarnok helyett raktárépületet valósított meg, a tevékenységének megfelelő üzemeltetést nem folytatott, ezáltal megszegte a 23/2007. (IV.17.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 23. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat, ennek okán pedig vele szemben a Vhr. 34. §-ában foglaltakat kellett alkalmazni.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [10] A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Kérte a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és az új eljárás elrendelését.
- [11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kezdeményezte. Az alperes utalt arra, hogy az irányadó jogszabályi rendelkezések nem tették lehetővé a támogatás részbeni visszavonását.

Az elsőfokú ítélet

- [12] Az ügyben eljáró Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 10.K.27.143/2014/23. számú ítéletében a felperes kereseti kérelmét elutasította.
- [13] A bíróság rögzítette, hogy a felek között nem volt vitás, hogy a támogatásnak tárgyát képezte csarnok épület építése, illetve az

ebben folytatandó tevékenység is, így a motor- és turbinagyártás, tervezés, gépgyártás, alkatrészgyártás, elektronikai automatizált berendezések előállítás és a raktározás is.

- [14] A bíróság hivatkozott az 1698/2005/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: EK rendelet) 72. cikk (1) bekezdésére, a Vhr. 23. § (1) bekezdés b) pontjára, illetve az FVM rendelet 3. § (6) bekezdésére. A bíróság szerint ezen jogszabályok alapján az üzemeltetési kötelezettség jelen esetben nem csupán a raktározási tevékenység végzését jelenti. A bíróság szerint a 2012. július 19-ei helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyv annak kiegészítésével kellő mértékben alátámasztotta azon megállapítást, miszerint az utolsó kifizetési kérelem benyújtása óta eltelt időben a felperes a támogatási kérelem, illetve a támogatási határozat szerinti tevékenységet teljes körűen nem folytatta, ezen időszakon belül volt olyan időszak is, amikor csupán raktározási tevékenységet végzett. A bíróság szerint további bizonyításra nem volt szükség a megpályázott funkciótól eltérő működés megállapításához, így az eljáró hatóságok megalapozottan állapították meg az FVM rendelet 3. § (6) bekezdés és a Vhr. 23. § (1) bekezdés b) pontjának a megsértését.
- [15] A bíróság szerint a tényállást az eljáró hatóságok az eljárási rendelkezések megsértése nélkül megalapozottan állapították meg, így a perben a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítási kötelezettsége, hogy az utolsó kifizetési kérelem benyújtásától eltelt időben folyamatosan, maradéktalanul eleget tett a támogatási kérelemben, illetve a határozatban foglaltaknak. Bár a felperes ennek alátámasztására több okirati bizonyítékot is becsatolt - amiből ugyan kiderül, hogy a felperes 2012. május 24. napját követően mind tervezést, mind alkatrészgyártást végzett - azonban azt nem támasztotta alá, hogy ezen tevékenységet a támogatással épített üzemcsarnokban végezte. A bíróság rámutatott arra is, hogy a felperes a fellebbezésében foglaltakkal is megerősítette, hogy annak benyújtásától még mindig nem az ipari csarnok funkciójának megfelelően működik az épület.
- [16] A bíróság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettség hatóság általi megsértését sem állapította meg. A bíróság szerint ugyan a támadott másodfokú határozat a fellebbezésben foglalt valamennyi kérdésre nem tért ki, ez azonban önmagában a Ket. indokolási kötelezettséget előíró rendelkezéseinek, valamint a Ket. 3. § (2) bekezdésének b) pontjának a megsértését nem valósítja meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] Az ügyben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen kérte, hogy a Kúria helyezze hatályon kívül a határozatokat és az elsőfokú hatóságot kötelezze új eljárásra, másodlagosan kérte, hogy a bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat hozatalára.
- [18] A felülvizsgálati kérelem több okra is hivatkozott.
- [19] A felperes kifejtette, hogy nem gyártó, termelő tevékenység folytatására kapott támogatást, hanem az ezen tevékenységet lehetővé tevő csarnok építésére. A felperes szerint a bíróságnak az üzleti tervre vonatkozó hivatkozása jogszabálysértő, mivel arra sem az első-, sem a másodfokú hatósági határozat nem hivatkozik. Véleménye szerint nincs jogszerű lehetőség a közigazgatási perben arra, hogy a bíróság kvázi kiegészítse a támadott közigazgatási határozat indokolását olyan elemekkel, amit maga a határozat sem tartalmaz. Az alperes a per során nem hivatkozott a felperes üzleti tervére, annak értékelése hivatalbóli bizonyítást jelent, ami a Pp. szabályaival ellentétes.
- [20] A felperes értelmezése szerint továbbá a Vhr. által előírt fenntartási kötelezettség az eset egyedi sajátosságaira figyelemmel nem tevékenység fenntartását, hanem az épületnek a tevékenység folytatására alkalmas állapotban tartását jelenti. A felperes hivatkozott az EK Rendelet 72. cikk (1) bekezdésére is. Álláspontja szerint a Vhr. szerinti „fenntartási kötelezettség” jog és értelemszerűen csakis a támogatás felhasználásával megvalósított épületnek a tevékenység folytatására alkalmas állapotban tartását jelentheti. Álláspontja szerint, hogyha az üzemeltetési tevékenység mégis a termelő, gyártó tevékenység fenntartását jelenti, az sem indokolná a támogatás visszavonását. Hivatkozott arra, hogy a pályázat beadásakor összeállított, a közigazgatási ügy iratai között fellelhető vezetői összefoglaló igazolja, hogy a tervezési, gyártási, összeszerelési tevékenység már a pályázat beadásakor is folyt. Ezt a felperes megszakítás nélkül végzi, máig fennáll. Véleménye szerint a tevékenység folytatása nem jelenti a vonatkozó jogszabályok alapján, hogy a tevékenységet minden időpillanatban végezni kell a fenntartási időszak alatt.
- [21] A felperes utalt arra, hogy az építési engedély szerint a létesítmény valóban raktár besorolású volt, ennek oka a jogszabályi megfelelési kényszer és az volt, hogy a szociális helyiségek az építkezés kronológiájában utólag kerültek kialakításra. Mivel azonban a támogatási kérelemben a raktár funkció is megjelölésre került és az épületben kisebb volumenű szerelési tevékenység folyamatos volt, az épület a támogatási kérelemben foglaltaknak mindenkor megfelelt. Az első kifizetési kérelem során ezt a felperes jelezte is, ennek alapján a hatóság mégis kifizette a kért támogatási összeget, azaz a hatóság a funkciók (raktár és csarnok)

arányának ideiglenes megváltoztatását nem kifogásolta. A hatóság csak feltételezte, hogy a jóváhagyott cél nem valósult meg, holott épp a fejlesztési cél megvalósulása a tény. Az alperesnek a Ket. alapján tényállás-tisztázási kötelezettsége lett volna, amit elmulasztott. Figyelembe kell venni, hogy a pályázatban a gyártási, összeszerelési tevékenységen felül a raktározási tevékenység, mint cél is meg volt jelölve, a támogatás teljes visszavonása már csak ezért sem jogszerű. A felperes hivatkozott arra, hogy a közigazgatási eljárás során a Ket. 3. § (1) és (2) bekezdései, 2. § (3) bekezdése, 1. § (2) bekezdése és 5. § (2) bekezdése sérültek. A hatóság nem az ügyfél érdekeinek figyelembevételével, az ügyféllel együttműködve hozta meg döntését.

A felperes szerint tény- és iratellenes, hogy az eljáró hatóságok a tényállást az eljárási rendelkezések megsértése nélkül megalapozottan állapították meg. A Ket. 72. § (1) bekezdése szerint a közigazgatási döntésnek a fellebbezésben foglalt valamennyi kérdésre ki kell terjednie, és maga is az ítélet is elismeri, hogy a másodfokú határozat ennek nem tett eleget, így az elsőfokú bíróság jogszerűen utasította el a felperes keresetét.

[22] Az ügyben az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be, kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

[23] Az alperes szerint a felperes mind a beruházás megvalósítása, mind az üzemeltetése során kötve volt a támogatási kérelméhez, ebben pedig azon túl, hogy a Gencsapáti ipari parkban csarnok épületet kíván megvalósítani, szerepel az is, hogy ebben a csarnoképületben tervezés, gépgyártás, alkatrészgyártás, stb. zajlik majd.

[24] Az alperes az EK rendelet 72. cikke és az FVM rendelet 23. § (1) bekezdés b) pontja alapján arra a következtetésre jutott, hogy helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek egy csarnoképületet kellett megvalósítania, majd azt a támogatási kérelemnek megfelelően rendeltetésszerűen kellett volna használnia. A felperes e vállalásának nem tett eleget.

[25] Az alperes szerint nem volt vitatott, hogy a felperes az utolsó kifizetési kérelem benyújtásától a támogatott beruházás megvalósítása ellenőrzésének időpontjáig nem végzett semmilyen gyártási, összeszerelési tevékenységet a csarnoképületben, az épületet kizárólag raktárként használta.

[26] Az alperes szerint a jogszabályok értelmezése során el kell választani a beruházás megvalósítását a beruházás üzemeltetésétől, mivel egészen más szabályok irányadóak e két tevékenységre. Az alperes álláspontja, hogy a finanszírozási határozattól való lényeges eltérésnek minősül, ha a támogatott konkrét tevékenység megvalósítására kapott támogatásból a beruházást úgy valósítja meg, hogy azt a kérelmében és a kérelmét jóváhagyó határozattól

jelentősen eltérő tervre használja, üzemelteti. A felperes azt, hogy kizárólag raktárként kívánja használni a támogatott beruházást, semmilyen módon nem közölte a támogatás iránti kérelmében. Véleménye szerint a felperes felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott és nem is bizonyított semmilyen az ügy érdemét érintő konkrét tény, körülményt, amit tévesen állapított meg, vagy figyelmen kívül hagyott volna a bíróság, illetve a tényállás megállapítása kapcsán nem bizonyított olyan eljárási jogszabálysértést, amely a bíróság döntésének érdemét befolyásolhatta volna.

- [27] Az alperes szerint a felperes nem bizonyította, hogy a másodfokú határozat indokolásának relatív hiányossága az ügy érdemi elbírálására kihatott volna, mint ahogy azt sem igazolta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette az eljárási szabályokat, amikor ezt a közigazgatási határozatot nem helyezte hatályon kívül.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [28] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [29] A Kúria elsőként rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslat, amely a jogerős ítélet ellen jogszabálysértés esetén vehető igénybe. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megadja a felülvizsgálat kereteit - hacsak a megállapított tényállás nem iratellenes - ezeket a kereteket a Kúria már nem változtathatja meg. Ezen sajátosságok figyelembevételével a félnek az elsőfokú bíróság előtti eljárásban kell a bíróság elé tárni a valós tényállás megállapításhoz szükséges tényeket, bizonyítékokat.
- [30] A felperes azt vetette fel, hogy az üzleti tervre sem az elsőfokú sem a másodfokú határozat nem hivatkozik, az alperes sem hivatkozott erre a per során, így az ítélet e vonatkozásban szemben áll a Pp. kógens rendelkezéseivel. A Kúria ezzel kapcsolatban a következőkre mutat rá: a jogerős ítélet az üzleti tervre a tényállás ismertetése során hivatkozott, mint olyan körülményre, ami a jogszabályok szerinti üzemeltetési kötelezettség teljesítéséhez kapcsolható. Az elsőfokú bíróság nem folytatott le hivatalból bizonyítást, pusztán a támogatási kérelemnek való megfelelés körében utalt arra, hogy a támogatási kérelem része volt az üzleti terv is, amely a felperes által vállaltakat tartalmazta. Ezt az elsőfokú bíróság ismerteti. Az üzleti terv figyelembevétele az ügy megítélése - a jogszabályban foglalt kötelezettségek megtartásának eldöntése - szempontjából elengedhetetlen. Bár a felperes általában utal a Pp. kógens rendelkezéseinek megsértésére a Pp. valamely konkrét rendelkezésének megjelölése nélkül, a Kúria rámutat arra, hogy jelen eljárás nem polgári per, hanem közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló eljárás, amelyre a Pp. XX.

Fejezetében található eltérések az irányadóak. A közigazgatási perben a bíróság nem hagyhatja figyelmen kívül, hogy általában az állam és a (természetes vagy jogi) személyek közötti jogvitáról van szó, amely viszonyban a személyek, valamint jogérvényesítési lehetőségeik védelmére az állammal szemben különös hangsúly helyeződik, de a bíróság azt sem hagyhatja figyelmen kívül – az állam oldalán – hogy a jogszabályokban foglalt követelmények teljesüljenek, azaz az eljárási lehetőség keretei között a bíróságnak a jogrend egészének a védelmére is tekintettel kell lenni. A fentieket figyelembe véve jelen ügyben a támogatási kérelem részét képező üzleti terv tényállásszerű ismertetése aggály nélküli.

- [31] A fenntartási, üzemeltetési kötelezettséggel kapcsolatban a Vhr. 23. § (1) bekezdés b) pontja szerint a beruházási támogatásoknál teljesülnie kell annak, hogy a támogatott beruházást, létesítményt, eszközt, megvalósított, felújított, korszerűsített létesítményt rendeltetésének megfelelően, a vonatkozó engedélyk és előírások betartásával kell használni, üzemeltetni (a továbbiakban: üzemeltetési kötelezettség). Az üzemeltetési kötelezettség a támogatási határozat közzétételével kezdődik és az utolsó kifizetési határozat közzétételétől számított 5 évig áll fenn. Az FVM rendelet 3. § (6) bekezdése szerint a Vhr. 23. § (1) bekezdés b) pontjától eltérően az üzemeltetési kötelezettség az utolsó kifizetési kérelem benyújtásától számított öt évig tart.
- [32] Az EK rendelet 72. cikk (1) bekezdése a beruházással kapcsolatos műveletek tartósságáról szól.
- [33] A Kúria megítélése szerint az ügyben nem volt vitás, hogy a felperes a támogatási kérelmében a termelő tevékenységek között nemcsak raktározást, hanem több más tevékenységet is megjelölt. Az alperesi ellenkérelem szerint a felperes az utolsó kifizetési kérelem benyújtásától a támogatott beruházás megvalósításának időpontjáig a csarnoképületben nem végzett semmilyen gyártási, összeszerelési tevékenységet, az épületet kizárólag raktárként használta.
- [34] A Kúria megítélése szerint téved a felperes akkor, amikor a Vhr. vagy az EK rendelet szabályait úgy értelmezi, hogy az csupán a támogatás felhasználásával megvalósított épületnek a tevékenység folytatására alkalmas állapotban tartását jelenti. Az „üzemeltetési kötelezettség” értelemszerűen a támogatás tárgyát képező tevékenységek – jelen esetben a tervezési, gyártási, összeszerelési tevékenység – végzését is jelenti, ami a Vhr. 23. § (1) bekezdés b) pontjából egyenesen következik. Ezt a tevékenységet jelen esetben a támogatási kérelem alapján megépülő csarnoképületben kell folytatni. Nem helytálló a felperes azon vélekedése sem, hogy a tevékenység folytatása nem jelenti a vonatkozó jogszabályok

alapján, hogy a tevékenységet minden időpillanatban végezni kell a fenntartási időszak alatt. Épp ellenkezőleg. Jelen esetben nemcsak a támogatási határozat közzlésével kezdődő 5 évig áll fenn az üzemeltetési kötelezettség, hanem az FVM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján az utolsó kifizetési kérelem benyújtásától számított öt évig. Ez folyamatos üzemeltetést jelent (természetesen a vonatkozó szabadságolások vagy egyéb okok miatt bekövetkező időleges leállítás a folyamatos üzemeltetést még nem veszélyezteti - de jelen esetben nem erről van szó).

- [35] A felperes utalt arra, hogy a támogatási kérelemben a raktár funkció is megjelölésre került és az épületben kisebb volumenű szerelési tevékenység folyamatos volt, mindezt a hatóság is ismerte, mégis helyt adott az első kifizetési kérelmének. A hatóság a funkciók (raktár és csarnok) arányának ideiglenes megváltoztatását nem kifogásolta, így eljárása a Ket. ügyféllel való együttműködést előíró alapveti rendelkezéseinek, továbbá a tényállás-tisztázási kötelezettségre vonatkozó szabályának sem tett eleget. A Kúria megítélése szerint a Ket 1. § (2) bekezdésébe, a 2. § (3) bekezdésébe a 3. § (1) és (2) bekezdésébe, valamint az 5. § (2) bekezdésébe, továbbá az 50. § (1) bekezdésbe foglalt törvényi rendelkezések jelen közigazgatási eljárásban nem sérültek a következők miatt:
- [36] Először is ki kell emelni, hogy a felperes támogatási kérelmet és üzleti tervet nyújtott be, tudomással kellett lennie a támogatással vállalt kötelezettségeiről.
- [37] Másodsorban figyelembe kell venni, hogy a felperes támogatási kérelmének a hatóság 2011. április 22. napján kelt határozatával adott helyt, a felperes 2011. december 22. napján nyújtotta be első kifizetési kérelmét, ezzel kapcsolatban 2012. február 12. napján hívta fel a hatóság adategyeztetésre. A felperes 2012. május 24-én adta postára második, egyben utolsó kifizetési kérelmét, és ennek kapcsán került sor 2012. július 19-én helyszíni szemle lefolytatására és 2012. november 26-én annak kiegészítésére. A helyszíni szemle során észlelték alapján vonta vissza, illetve utasította el a hatóság a kifizetési kérelmeket, azaz tényállás-tisztázási kötelezettsége körében tudomására jutottak alapján hozta meg a felperes által sérelmezett döntéseket. A helyszíni szemle során vették fel a felperesi ügyvezető nyilatkozatait, így a felperes tudomással kellett, hogy bírjon a hatóság által megállapítottokról.
- [38] A Ket. 72. § (1) bekezdésével összefüggésben a Kúria osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a Ket. ezen szabálya sehol nem írja elő, hogy minden, a fellebbezésben írt hivatkozást érdemben meg kell vizsgálni, ennek elmaradása nem valósítja meg a Ket. 72. § (1) bekezdésnek sérelmét. A Kúria egyetért az alperessel abban, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében nem igazolta,

hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat e tekintetben megsértette.

A döntés elvi tartalma:

[39] *Mikrovállalkozások létrehozására és fejlesztésére nyújtott támogatás esetén az üzemeltetési kötelezettségnek a jogszabályok által meghatározott ideig a támogatási kérelemben foglaltak szerint kell eleget tenni.*

Alkalmazott jogszabályok:

[40] 2004. évi CXL. törvény 1. § (2) bekezdés, a 2. § (3) bekezdés, 3. § (1) és (2) bekezdés, 5. § (2) bekezdés, 50. § (1) bekezdés, 72. § (1) bekezdés

23/2007. (IV.17.) FVM rendelet 23. § (1) bekezdés b) pontja

136/2008. (X.18.) FVM rendelet 3. § (6) bekezdése

Záró rész:

[41] A Kúria az ügyet a felperes kérelme alapján a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

[42] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte a pervesztes felperest a felülvizsgálati eljárás költségeinek megfizetésére.

[43] Az illetékekről való rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontján és 50. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. november 15.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk.előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**